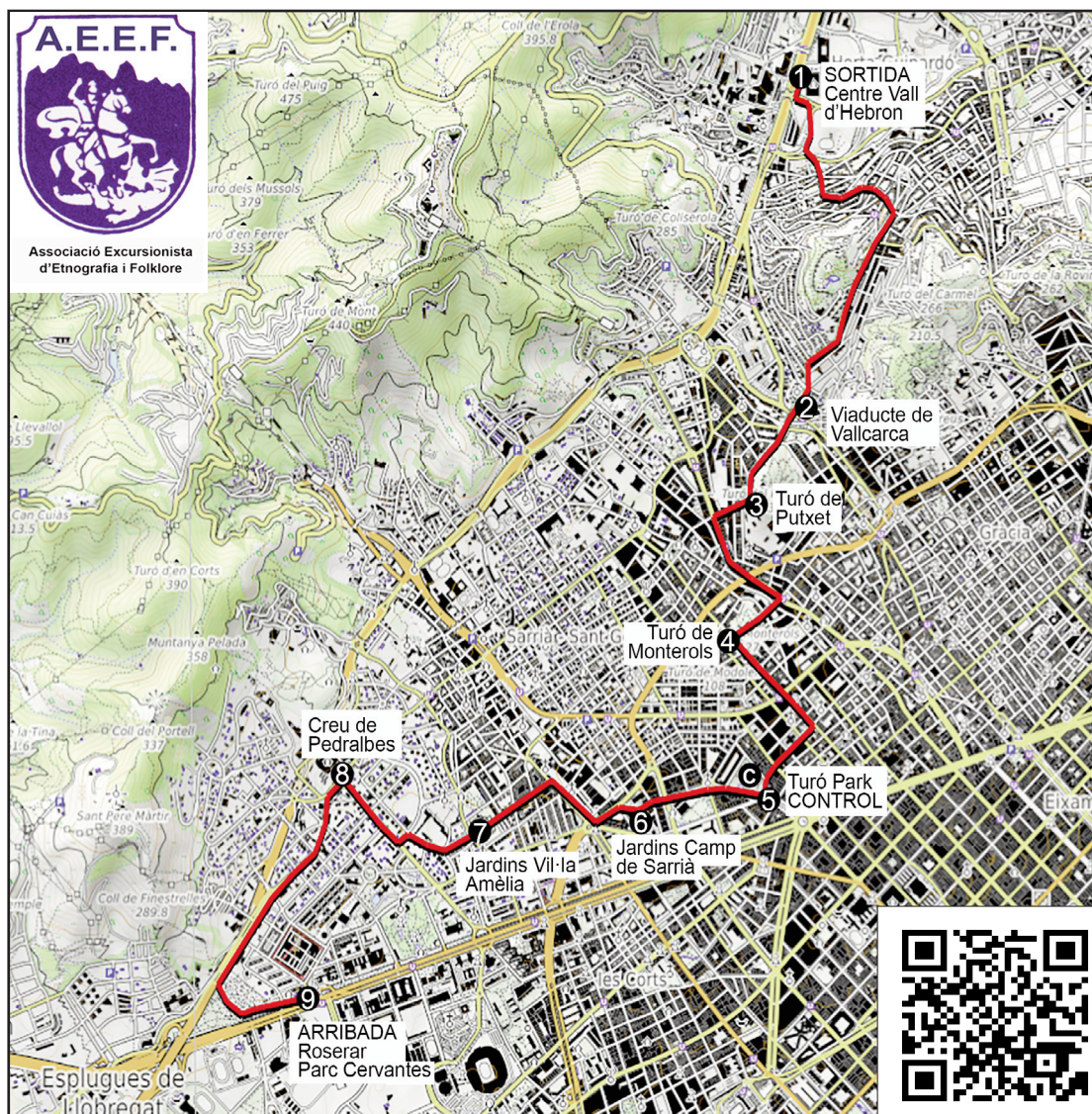

BARNATRESC

15-06-2025

CAMINADA CELEBRACIÓ 25è ANIVERSARI DEL BARNATRESC 2000-2025

Lloc de sortida: Centre Esportiu Vall d'Hebron (metro Montbau L3).

Lloc d'arribada: Parc Cervantes (metro Zona Universitària L3)

Hora de sortida) de les 9.00 a les 9.30h.

Hora límit d'arribada: 13:00 hores **Distància:** 10,100 km aprox.

Durada aproximada: 3.30 h

Control de pas: Turó Park de les 10.00 a les 11.00h

Desnivells: 240 m de pujada i 220 de baixada

Itinerari: Centre Esportiu Olímpics Vall d'Hebron, c. Granja Vella, c. Basses d'Horta, c. Juan Valera, pl. d'Isop, escales de Can Besora, c. Rossell, pl. Taxonera, c. Fastesarth, pg. Mare de Déu del Coll, pl. Mons, Viaducte de Vallcarca (2), c. Caudi Sabadell, c. Marmellà, jardins del Turó del Putget (3), c. Roca i Batlle, c. Pare Fidel Fita, c. Castanyer, c. Balmes, pl. Joaquim Folguera, c. Balmes, parc de Monterols (4), c. Gualbes, c. Muntaner, c. Madrazo, Mercat de Galbany, c. Tenor Viñas, turó Park (5), c. Francesc Pérez Cabrero, Sant Gregori Taumaturg, c. Santa Fe de Nou Mèxic, jardins del Camp de Sarrià (6), ronda General Mitre, pl. Prat de la Riba (7), pg. Sant Joan Bosco, c. Manuel de Falla, jardins de la Vil·la Amèlia (8), ptg. Roserar, c. Marquès Mulhacén, av. Pedralbes, jardins de la Creu de Pedralbes (9), av. Esplugues, església i Vil·la Maria Reina (10) i parc de Cervantes (11).

Llocs interessants de l'itinerari

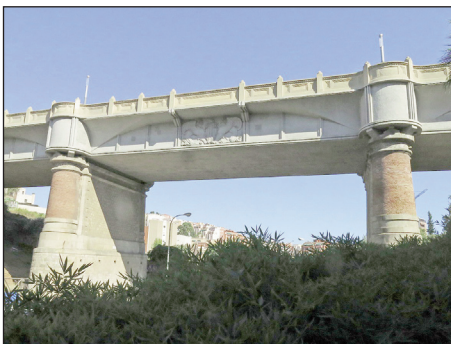
Viaducte de Vallcarca

Pont amb tauler de llosa que salva el desnivell de l'antiga riera de Vallcarca (actualment avinguda), que passava entre els turons del Coll i del Putget. Inaugurat el 3 de març de 1923, és la principal via d'accés al barri del Coll per la plaça de Mons i l'avinguda de la República Argentina, tant per al trànsit rodat com per a vianants.

Segons el projecte de Miquel Pascual, havia de fer-se de ferro, però

el 1917, moment en el qual les obres encara estaven en una fase inicial, els arquitectes Lluís Homs i Eduard Ferrés van canviar-lo pel formigó armat, tècnica que estava començant a utilitzar-se de feia poc a Catalunya.

Per a l'època era una obra d'enginyeria bastant avançada, ja que l'estructura es va fer de formigó armat amb ferro, tècnica que permetia poder fornamentar una obra de complexitat a les lleres d'una riera. Els elements de suport estan recoberts de pedra i maó vist formant uns balcons semicirculars a la part superior, a manera de mirador. A l'espai entre els murs mitgers hi ha decoracions en relleu que representen l'escut de Catalunya i de Sant Jordi flanquejat per uns lleons alats; per sobre la barana decorada amb cassetons geomètrics hi ha també uns pinacles d'estil secession.

Turó del Putget

El Putxet és una petita muntanya de 178 metres d'altitud que s'estén entre Valcarca i Sant Gervasi. Malgrat que hi ha notícies de l'existència d'una capella al segle XVII, els primers vestigis de poblament coneguts s'han de situar cap al 1870, quan la burgesia barcelonina va començar a construir-hi torres per traslladar-s'hi a causa de les condicions urbanes de la Barcelona vella. Els terrenys formaven part de l'antiga finca Torre Espanya, propietat de la família Morató. L'any 1917 es va incloure en la planificació de zones verdes, que reservava els turons de la ciutat com a espais naturals.

Amb el temps, però, es va anar urbanitzant. Quan l'any 1970 l'Ajuntament va expropiar els terrenys que ocupen els jardins actuals, l'antic bosc mediterrani original s'havia convertit, des del primer terç del segle XX, en un espai erm explotat com a pedrera. Hi va contribuir de manera important l'ús com a combustible que es va fer durant la Guerra Civil de la fusta de la pineda que hi havia a dalt del turó.

Turó Park

A principis del segle XX, hi havia hagut el Lawn Tennis del Turó.[3] El 1912 s'hi va inaugurar un gran parc d'atraccions, anomenat Turó Park.

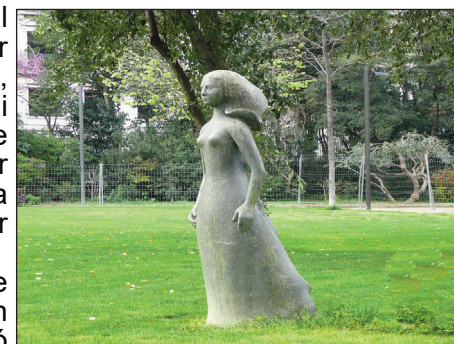
El 1917, la finca va ser inclosa en la previsió d'espais verds de la ciutat, i quan el 1929 va tancar el parc d'atraccions, el propietari Josep Bertrand i Salsas va fer un conveni amb l'Ajuntament de Barcelona,

pel qual li cedia la part central dels terrenys a canvi de poder urbanitzar-ne la resta. Aleshores, l'arquitecte Nicolau Maria Rubió i Tudurí, director del Servei de Parcs i Jardins, es va encarregar de dissenyar la nova estructura del parc que, finalment, va obrir les portes l'any 1934.

Aquest espai és un clar exemple del jardí noucentista, tenint en compte els edificis i l'ordenació urbanística del voltant, com un square anglès de grans dimensions.

L'entrada al parc es realitza pel carrer de Bori i Fontestà, i tot just entrant, dins un petit estany, es troba l'escultura d'Apel·les Fenosa dedicada al violoncel·lista Pau Casals. La peça se situa en una plaça ovalada, al fons de la qual es diferencien tres camins que s'endinsen al parc: un de principal al centre, i a cada banda dos camins perimetrals, tots enquadrats per més d'una cinquantena d'alzines. Els camins perimetrals de l'esquerra condueixen fins a una gran àrea de jocs infantils i, una mica més lluny, a l'estany i al prat. L'estany és ovalat, i està cobert de nimfes. A la part superior s'estén una gran praderia presidida per grans til·lers. A la banda dreta es troba la plaça del Teatret, amb un quiosc de begudes.

Jardins del Camp de Sarrià

La zona on es va aixecar l'estadi del Reial Club Deportivo Espanyol era coneguda com la Manigua de Can Ràbia. Abans que la zona fos urbanitzada aquest espai formava part d'una gran superfície verda del que era el Turo Park que s'estenia fins a les actuals vies de l'avinguda de Sarrià, la ronda del General Mitre i la via Augusta. La frondositat de l'espai i la profusió de verd i arbrat feien d'aquest indret un dels més visitats pels ciutadans.

A principis de la dècada dels vint del segle XX, la finca de Can Ràbia va ser adquirida pel Reial Club Deportivo Espanyol per a la construcció del seu primer estadi de futbol. Estadi que va prendre el nom de la carretera que unia el municipi de Sarrià amb la ciutat de Barcelona. L'estadi es va inaugurar el 18 de febrer de 1923.

L'estadi de la carretera de Sarrià va ser una de les seues esportives del Mundial de Futbol

Als anys 90, l'elevat deute del club obligà a promoure una operació immobiliària que tenia com a objectiu eixugar el deute i buscar un nou

espai per a la construcció d'una nova seu esportiva. L'estadi de la carretera de Sarrià va viure el seu darrer partit de futbol el 21 de juny de 1997. Després de passar de forma provisional d'algunes temporades jugant a l'estadi Olímpic de Montjuïc el club va inaugurar el nou estadi de Cornellà-El Prat l'any 2009.

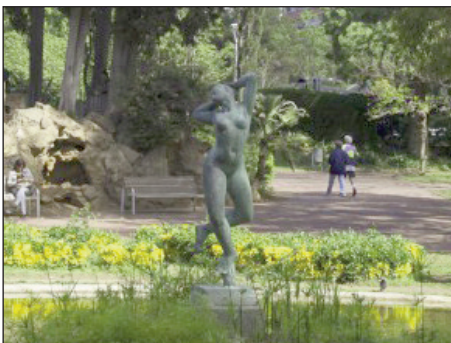
Jardins de Vil·la Amèlia

Formen un quadrat gairebé perfecte d'espai verd de concepció tradicional i estil afrancesat.

Tenen l'origen en el jardí sumptuós que Ignasi Girona va fer construir en una finca de la seva propietat a Sarrià.

El nom el va posar en honor de la seva esposa, Amèlia de Vilanova. Durant molts anys la família Girona va utilitzar la Quinta Amèlia com a lloc d'estiueig.

L'any 1930 l'Ajuntament va destinar els terrenys a parc públic i el 1969 van ser definitivament expropiats a canvi d'edificar-ne una part, cosa que va comportar l'enderrocament de l'antiga residència dels Girona. Un tros de terreny ha quedat integrat en els Jardins de la Vil·la Cecília, situats a l'altre costat del carrer de Santa Amèlia, que es va obrir quan es van crear els dos espais verds.

Jardins de la Creu de Pedralbes

La creu de Pedralbes és una creu de terme situada a la cruïlla de les avingudes de Pedralbes i d'Esplugues, davant del monestir de Santa Maria de Pedralbes, al barri de Pedralbes de Barcelona.

Amb reminiscències gòtiques, va ser construïda en pedra. Està precedida per una petita escalinata.

Té tres escuts de Barcelona esculpits a la base de la columna i el fust és poligonal i lliis. El tambor és eneagonal i hi ha les figures de 9 sants que van néixer o morir a la ciutat. La creu té dues cares: en una hi ha la imatge de la Mare de Déu i el nen, i a l'altra Jesucrist crucificat.

En cas de necessitat podeu trucar al telèfon: 616 672 173

Parc Cervantes

Està situat als terrenys que abans ocupava el torrent Estela, que recollia les aigües que baixaven des del cim de Sant Pere Màrtir. Es pot recórrer pujant des de l'avinguda de la Diagonal, que és on hi ha l'entrada principal del parc, o bé d'una manera més relaxada, tot baixant xino-xano des de la ronda de Dalt.

La vinculació de Barcelona amb les roses té una llarga trajectòria. N'és una bona mostra el concurs internacional que es va celebrar al Palau de Pedralbes entre els anys 1929 i 1936, i en el qual van participar els millors especialistes en roses del món.

Més tard, a finals de 1980, al roserar del Parc de Cervantes s'hi van celebrar concursos populars de roses tallades, que després del seu èxit inicial van decaure.

L'actual Concurs Internacional de Roses Noves de Barcelona, iniciat a principis del segle XXI, pren, doncs, el relleu d'aquest més que notable passat històric.

La primera edició del Concurs Internacional de Roses Noves de Barcelona es va celebrar l'any 2001. Ha esdevingut un gran aparador de les noves creacions d'arreu del món. Aquest esdeveniment ha permès renovar i consolidar la vinculació de la ciutat amb les roses.

Obtenir una rosa nova no és fàcil, i per això pren gran importància el certamen de Barcelona. Les noves plantes, creades a partir d'hibridacions i de la selecció artificial, s'han de desenvolupar i, amb el temps, han de posar de manifest unes característiques rellevants. Poden passar bastants anys fins que s'aconsegueix una varietat amb prou qualitat per poder-la presentar a concursos i, si té èxit, comercialitzar-la.

PROPERES CAMINADES BARNATRESC

Caminada Nocturna façana marítima: 05/06 juliol
Caminada Nocturna Montjuïc: 06/07 de setembre
Camiada Metropolitana a l'Hospitalet: 05 d'octubre

Més informació:

www.euro-senders.com/barnatresc

asenexba@euro-senders.com

Tel: 616 672 173 els dilluns laborables de les 17 a les 21 hores.